

Ombredanne aconsella que en casos d'aquesta naturalesa es faci la laparotomia (9) exploradora, a l'objecte d'averiguar el sexe real partint de la base de què cal extirpar els òrgans sobrers reconstruint el sexe real, amb la major quantitat d'atributs del mateix, facilitant així, a l'ensem, la seva funció essencial (10).

Hom pot objectar, per les mateixes raons exposades, que tal vegada ens hem precipitat en adjectivar el menor estudiat, donat el seu escàs desenrotllament, que no permet reconèixer les tendències sexuals que, tard o d'hora predominaran. Pot ésser que sigui encertada aquesta objecció, mes el temps dirà si el diagnòstic ha estat justificat o no; però a part que els caràcters secundaris són més importants per a judicar externament el sexe (i aquests són francament masculins), les estadístiques demostren que la major part d'aquests pseudo-hermafrodites són homes en realitat i gairebé tots els errors soferts provenen d'haver-se fixat els observadors principalment en l'existència d'una vulva més o menys normal i de la vagina, el que en realitat té escassa importància, i àdhuc la menstruació, que suposa ovulació, amb tot i ésser element d'innegable valor, no excloeix l'inter-sexualitat i gairebé mai aquella es presenta, doncs els pseudo-hermafrodites que s'exhibeixen per lucre, o pel motiu que sigui, afirmen que la

(9) Obertura de la cavitat abdominal.

(10) Aquest autor, que ha estudiat a fons aquests problemes, ens dona la impressió que amb les seves intervencions ha anat més enllà del que la prudència aconsella, per moltes raons que anem ràpidament a enumerar: Una, és que el teixit del sexe pot residir fora de la gonada sexual i aleshores realitza mutilacions que en lloc d'afavorir poden agreujar el fet de la desviació genital. Altre, és que per arribar a una convicció examinant histològicament una glàndula, ha de fer una intervenció sempre greu per la intensitat del traumatisme que provoca i que cal fer en dos temps, el que suposa dues greus intervencions, i que, a més a més, s'exposa a equivocar-se, perquè dita glàndula pot ésser bisexual, i es sabut que amb el temps pot convertir-se en monosexual per atrofia d'un dels dos epitelis germinals, amb el qual per aquest costat l'operació resulta inútil i és fàcil encara interpretar equivocadament el resultat de l'examen prenent com a únic un teixit en vies d'atrofia. Cas de voler abarcar tots els aspectes del problema per a evitar tot error possible, suposa una trituració que no està en condicions de sofrir la glàndula sense perill de la seva vitalitat. Tampoc no cal oblidar que la cirurgia té per missió resoldre problemes concrets, i quan se surt d'aquesta òrbita no pot evitar el córrer riscos perillosos. El mateix Ombredanne refereix que, en una de les seves intervencions, extirpa un clítoris desmesurat recriminant-lo després la interessada de què amb la seva mutilació havia perdut la sensibilitat afrodisíaca que abans experimentava, i es que no tingué en compte l'esmentat autor, que a diferència de l'erotisme masculí, el femení té una base difusa i per tant pot acceptar-se una intervenció correctora, però cal pensar-s'hi molt abans de llençar-se a extirpacions que no siguin absolutament indispensables. Resta, finalment, l'aspecte de la responsabilitat civil davant d'una operació innecessària, l'abast de la qual, tot el més, és el que correspon a les intervencions de cirurgia estètica. I aquestes, quan fallen, poden plantejar-li al cirurgià el problema que tanca aquest interrogant forense: era l'operació necessària per a guarir un mal? I la jurisprudència que van sentant els falls dels tribunals, es en sentit negatiu i de responsabilitat civil.